

de redegørelser, formandskabet finder hensigtsmæssige, for at rådet kan løse sine opgaver.

Den daglige ledelse af sekretariatet forestås af en sekretariatschef. Denne udnævnes af økonomiministeren efter indstilling af rådets formandskab. Den pågældende må ikke være medlem af folketinget og skal være uafhængig af erhvervsvirksomheder samt af erhvervslivets og arbejdsmarkedets organisationer.

Det påhviler sekretariatschefen at holde kontakt med andre danske institutioner, der driver økonomisk forskning, med henblik på at undgå, at sekretariatet iværksætter undersøgelser, som foretages eller allerede er foretaget af andre.

Lovforslaget undergik under behandlingen i folketinget nogle mindre ændringer. Således var der i det oprindelige lovforslag foreslået oprettet et institut for økonomisk forskning, der skulle fungere som sekretariat for det økonomiske råd, følge den økonomiske udvikling i ind- og udland, studere de problemer, der knytter sig til den økonomiske vækst og indkomsternes fordeling, og foretage studier over strukturelle ændringer i Danmarks økonomi.

Ved lovforslagets 2. behandling vedtoges et ændringsforslag, hvorved dette forskningsinstitut erstattedes med det i lovens § 4 omhandlede sekretariat, hvis opgaver er begrænsede til at foretage de undersøgelser og udarbejde de redegørelser, formandskabet finder hensigtsmæssige, for at rådet kan løse sine opgaver.

De øvrige ændringer vedrører hovedsagelig det økonomiske råds sammensætning.

Lovforslaget stødte under behandlingen i folketinget på modstand fra oppositionspartierne. Således udtalte *Axel Kristensen* (V) ved forslaget 2. behandling, at hans parti var enig med regeringen om, at der manglede økonomisk samordning, men han fandt, at det var regeringen selv, der måtte skabe denne samordning. Han betvivlede muligheden af at finde frem til et uvildigt formandskab, og formandskabets råd og synspunkter ville derfor ikke få den fornødne vægt. *Poul Møller* (KF) udtalte sig på linje med *Aksel Kristensen*, og heller ikke *Aksel Larsen* (SF) fandt noget behov for en sådan lov, idet han ikke fandt det sandsynliggjort, at det foreslåede økonomiske råd ville få nogen gavnlig betydning. Han mente heller ikke, at der var noget til hinder for, at ministeren uden speciel lovhjemmel kunne indbyde repræsentanter for de nævnte organisationer m. v., og da det oprindeligt foreslåede forskningsinstitut nu foresloges erstattet med et sekretariat, måtte han finde hele lovforslaget overflødigt. Også *Rimstad* (Uafh.) gik imod med den begrundelse, at man ikke kom